Biblioteca Municipală
B.P. HASDEU

Filiala „ITIC MANGHER”

calea ta spre cunoaştere!

DIMINEAȚA capitalei

Chișinăul solidar cu UCRAINA

УТРО столицы

La Chişinău când cântă ciocârlia,
La Bucureşti ecou-i ne alină-n zbor.
La Chişinău mi-i dor de România,
La Bucureşti de Basarabia mi-i dor.

Nicolae MATCAŞ

www.ebraika.ru

Ziar independent, bilingv, social-cultural, informativ

ANUL 2 | EDIȚIA II | MARTIE 2022

În acest număr:

Солидарность - Мы не можем стоять в стороне 1 >

Chișinăul solidar 2 >

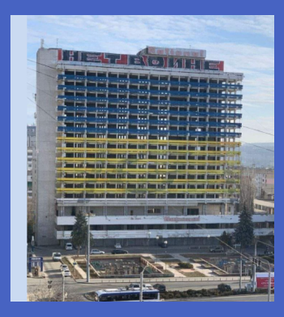

Chișinăul artistic: Ion Dascăl - talent și har inepuizabil 3-4 >

Отключитесь, чтобы включиться! 4 >

No WAR!

Солидарность

Мы не можем стоять в стороне

Военные действия в Украине заставили бежать более 4-х миллионов человек из родных мест. Более 96000 беженцев находятся сейчас на территории Молдовы. Молдова находится на первом месте по числу беженцев на 100000 жителей (по данным Верховного Комиссара ООН по делам беженцев). В большинстве своём - это женщины и дети. Власти Кишинева, агентства ООН, неправительственные организации и частные благотворительные фонды спешат на помощь пострадавшим. Не остался в стороне и коллектив библиотеки им. И. Мангера и общественный совет при ее Культурном центре. Директор филиала Анна Бацманова ответила на несколько вопросов нашей газеты „Dimineața capitalei” – «Утро столицы» по поводу мероприятий, организованных для оказания помощи беженцам из Украины.

„DC”: Какова была первая реакция коллектива библиотеки и волонтёров на события, потрясшие всё мировое сообщество?

А.Б.: Мы сразу же стали думать, чем и как помочь. Некоторые успели связаться с центрами по оказанию помощи беженцам. Все библиотекари Муниципальной Библиотеки „Б. П. Хашдеу” вместе с волонтёрами города с первых же дней помогали на МолдЭкспо – крупном центре по приёму людей, в центре, на ул. Крянге, в Библиотеке Кодру и др. Мы на месте оценивали потребности беженцев. Много внимания было уделено детям. Большая часть беженцев изъявили желание задержаться на территории Молдовы на длительное время. Кроме того, мы общались со своими друзьями, родственниками и знакомыми, принявшими к себе людей из Украины. Наши сотрудники у себя в квартирах принимали людей. Естественно, что каждый из нас пытался помочь, кто как мог: одеждой, предметами личной гигиены, продуктами питания и т.д. При этом мы понимали, что этого недостаточно.

DC”: Все знают, что Библиотека им. Мангера давно перестала быть просто библиотекой. Фактически, вы были в самом начале всех общественных перемен в жизни общины. Как у вас возникла идея создания программы для беженцев?

А.Б.: Общаясь с людьми, оказавшимися за пределами своей страны, своего родного дома из-за войны, а почти половина из них – это дети разного возраста, мы составили программу работы с ними и их матерями, родными и близкими.

„DC”: Чем вы руководствовались при выборе этой категории беженцев?

А.Б.: В большинстве своём, как вы знаете, – это женщины и дети. Все они находятся в состоянии стресса. У многих наблюдается депрессия, нарушения сна. С трудом даётся социальная адаптация, наблюдается нестабильное психологическое состояние, неуверенность в завтрашнем дне, страх за будущее детей. И мы решили посредством организации повседневной жизни помочь детям, у которых имеются социальные и иные препятствия, преодолеть комплексы, способствовать их реабилитации с вовлечением в различные виды творческой деятельности.

„DC”: Как вам это удалось?

А.Б.: Все развивалось стремительно. В конце февраля сотрудники нашего центра, встретились с представителями фонда WJR. Нами был представлен проект, который поддержали. Мы пригласили матерей с детьми к нам, первые посетители привели с собой других желающих, и вот так, по цепочке, набралась первая группа. Если бы вы видели этих детей, как засияли их лица, когда им показали, чем они могут занять себя в течение целого дня: и музыкой, и рисованием, и танцами, и керамикой, и компьютерами, и иностранными языками, и, конечно же, чтением! Всё это – сильнейшая психологическая поддержка, отвлечение от пережитого и постепенная адаптация к относительно нормальной жизни. Среди приезжих много педагогов, художников, аниматоров, врачей, которые пришли помогать как волонтеры, и это большая для нас помощь.

„DC”: Вы намерены продолжить эту работу?

А.Б.: Да, это одно из важных направлений нашей работы. У нас составлено расписание на все дни недели с утра до вечера. Причем, в нём учитываются интересы всех - от малышей до подростков и старшеклассников, и родителей.

„DC”: Предлагаем вам площадь для размещения этого расписания и любой рекламы, касающейся программы работы с беженцами из Украины. Удачи вам всем и скорейшего мира!

Беседу вела Лукьянчикова М.

Мир глазами детей

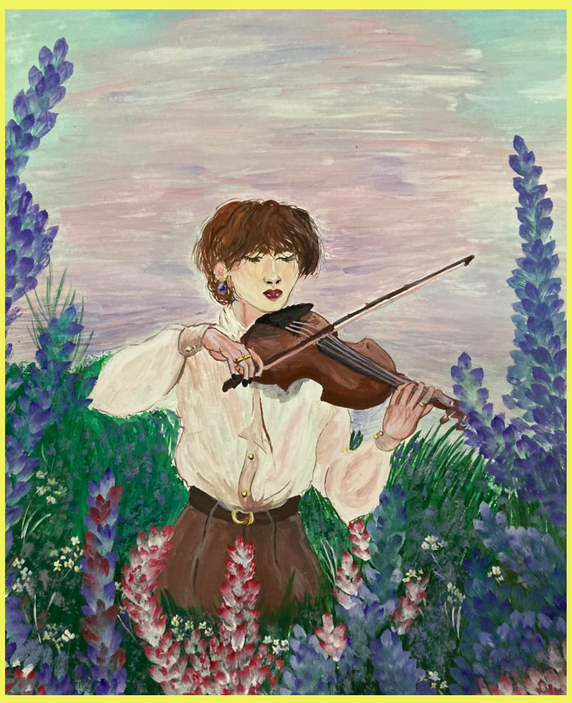

Violeta NUCOVSCAIA
Școala de Arte „Alexei Stârcea“

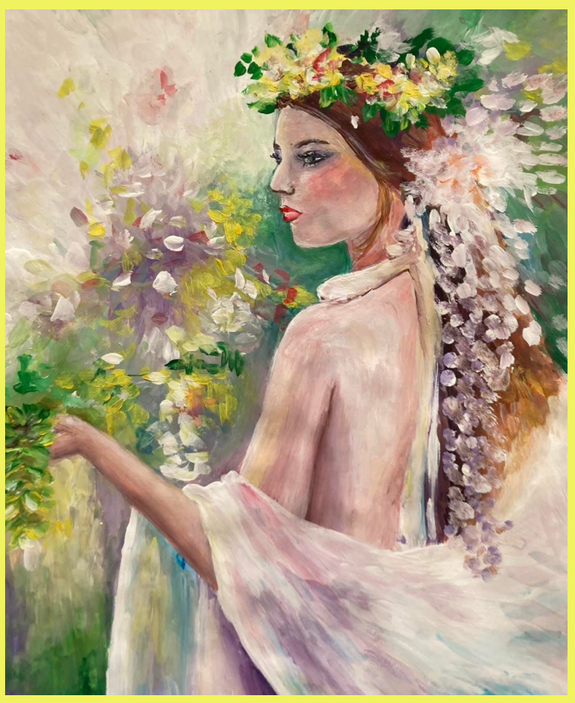

Cristina TENTIUC
Școala de Arte „Alexei Stârcea“

Veronica BREAHNĂ
Școala de Arte „Alexei Stârcea“

График работы кружков и творческих студий в библиотеке им. И. Мангера, филиале Муниципальной Библиотеки «Богдан Петричейку–Хашдеу» для детей-беженцев из Украины

ПОНЕДЕЛЬНИК

10.00 – 17.00	Компьютер в свободном доступе
10.00 – 17.00	Кинозал в библиотеке
11.30 – 12.30	Час рассказа
11.00 – 13.00	Познавательные беседы
14.00 – 15.00	Уроки иностранных языков: нем., англ.
14.00 – 16.00	Рисование

ВТОРНИК

10.00 – 17.00	Компьютер в свободном доступе
10.00 – 17.00	Кинозал в библиотеке
11.00 – 14.00	Час сказки
11.00 – 12.00 (четные дни)	Лепка из глины
11.00 – 13.00	Познавательные беседы
14.00 – 15.00	Уроки иностранных языков: нем., англ.

СРЕДА

10.00 – 17.00	Компьютер в свободном доступе
10.00 – 17.00	Кинозал в библиотеке
11.00 – 12.00 (нечетные дни)	Лепка
11.00 – 13.00	Познавательные беседы
11.30 – 12.30	Час рассказа
11.30 – 15.30	Видео-презентация
14.00 – 15.00	Уроки иностранных языков: нем., англ.
14.00 – 16.00	Рисование
15.00 – 15.30	Спортивно-оздоровительные занятия

ЧЕТВЕРГ

09.00 – 18.00	Компьютер в свободном доступе
10.00 – 18.00	Кинозал в библиотеке
11.00 – 14.00	Час сказки
11.00 – 13.00	Познавательные беседы
14.00 – 15.00	Уроки иностранных языков: нем., англ.

ПЯТНИЦА

09.00 – 18.00	Компьютер в свободном доступе
10.00 – 18.00	Кинозал в библиотеке
15.00 – 15.30	Спортивно-оздоровительные занятия

ВОСКРЕСЕНЬЕ

09.00 – 18.00	Компьютер в свободном доступе
10.00 – 18.00	Кинозал в библиотеке
10.00 – 11.00	Психологический тренинг
10.00 – 12.00	Рисование
10.00 – 12.00	Творческая мастерская
11.00 – 14.00	Лепка

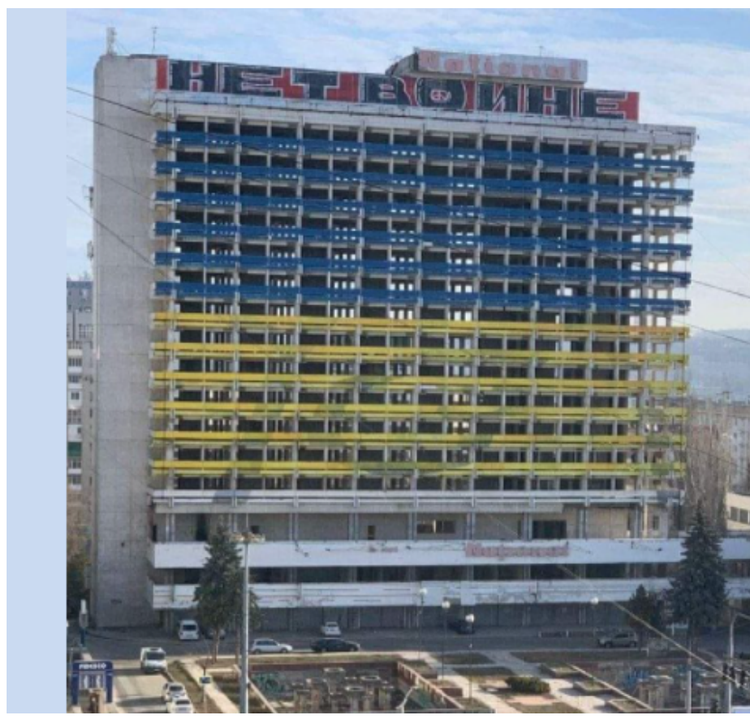

Noi pace vrem

Nu vom îngădui să vină
Pustiul veşnic pe pământ
Să curgă sânge, nu lumină,
Din ochiul soarelui cel sfânt.

Nu vrem război, lumină fie,
Măicuţă şi copii avem
Noi credem doar în omenie,
Noi pace vrem, noi pace vrem.

Vă-ntreb pe cei de vreţi năpastă
De ce gândiţi un nou război?
Frumoasă e şi ţara voastră
Copii şi mame-aveţi şi voi.

La noi e altă rânduială,
E altu-al nostru ideal,
Noi vrem o pace mondială
Nu un masacru mondial.

Noi oameni suntem, ţinem minte
Infernul cu urgia sa,
E globul greu de oseminte,
De piatra lacrimii vegheat.

Viaţa, liniştea ne place,
Noi credem în această stea,
O crimă-i să loveşti în pace,
O crimă-i să nu crezi în ea.

Grigore VIERU

Библиотека "И. Мангера" - культурный центр

Предлагает следующие виды программ для беженцев из Украины:

библиотечные услуги:

- выдача книг
- часы рассказа и часы сказки
- видео- презентации и познавательные лекции
- тематические обзоры

творческие мастерские:

- керамика
- рукоделие
- танцевальный кружок
- изобразительное искусство
- оздоровительные программы
- театральная студия

Адрес: ул. Евгения Доги, 4. Тел.: 022 241203 Email: biblioteca.mangher@gmail.com

Блог Ebraika:http://ebraika.ru/ "Biblioteca I. Mangher"

Международный Центр Тренинга и Профессионального Развития

На бесплатной основе:

помощь в трудоустройстве:

- составление резюме
- ориентация на рынке труда РМ
- курсы румынского языка
- курсы английского языка
- компьютерные курсы

психологические тренинги:

- консультации психолога
- мотивационные тренинги
- арт терапия
- мастер классы по танцам

консультативная поддержка:

- оказание консультативной и посильной помощи в решении вопросов социальной адаптации

Адрес: ул. Евгения Доги, 5. Тел.: +373 60 10 10 98 Email: manager.ictpd@gmail.com

Международный Центр Тренинга и Профессионального Развития

REDACŢIA

Administrator:
Anna Bațmanova, Biblioteca Evreiască „Iţic Mangher”

Redactor:
Miroslava Luchiancicova, doctor în filologie, Institutul de Filologie Română „Bogdan Petriceicu-Hasdeu”, Biblioteca Evreiască „Iţic Mangher”

Redactor-machetator:
Mariana Cocieru, doctor în filologie, Institutul de Filologie Română „Bogdan Petriceicu-Hasdeu”, Biblioteca Evreiască „Iţic Mangher”

Editorialiști: Anna Bațmanova
Miroslava Metleaeva
Mariana Cocieru
Steisi Palevskii

Design: Mariana Cocieru

Adresa: mun. Chișinău, str. Eugen Doga, 4
Tel.: 022 24 12 03
Site: http://ebraika.ru
Email: mangher.bibl@gmail.com

Răspunderea pentru conținutul și corectitudinea articolelor revine autorilor.

DIMINEAȚA capitalei este un ziar independent, bilingv, social-cultural, informativ, care apare trimestrial.

Ion DASCĂL – „Muzica este destinul meu”

Maestrul Ion Dascăl, Artist al Poporului, renumit muzician, instrumentist, dirijor, compozitor și profesor, care, grație abnegației și profesionalismului său și-a creat o adevărată academie pentru valorificarea și promovarea folclorului muzical autohton, a susținut nume notorii ale muzicii populare, instruind și lansând tinere talente din rândul absolvenților instituțiilor de profil.

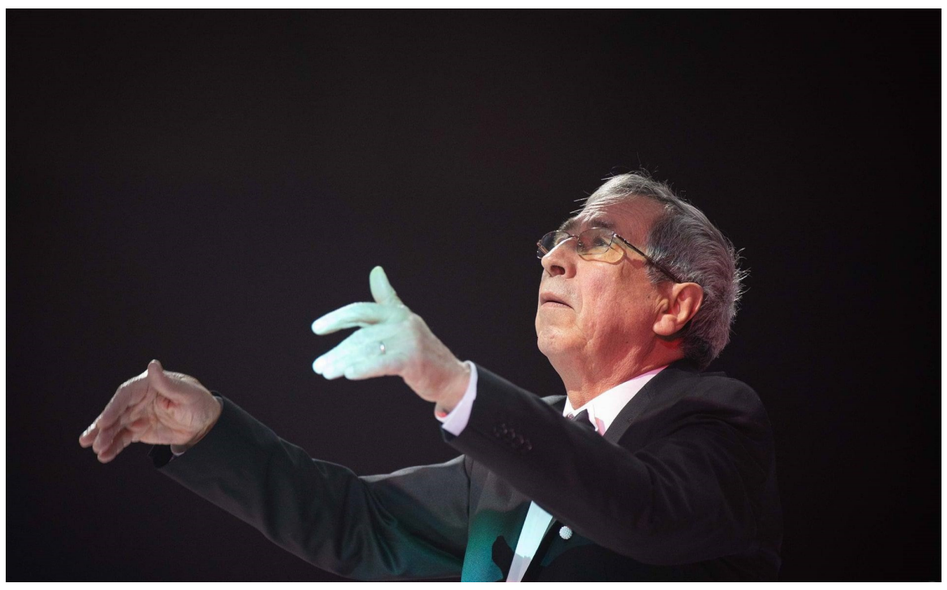

Ion Dascăl: „Muzica pentru mine este tot, este însăși viața mea. Muzica este destinul meu, unul pe care l-am acceptat cu toate bucuriile pe care mi le-a oferit. Sunt bucuros că am preluat această tradiție de la tatăl meu şi o transmit şi eu copiilor. Drumul mi-a fost întotdeauna frate bun, iar acum sunt bucuros că sunt acasă, sănătos şi mai pot crea împreună cu orchestra”.

Ilustrul dirijor și compozitor Ion Dascăl surprinde lumina zilei la 2 februarie 1952 în familia lui Toader Dascăl și Irina Chistol, originari din s. Pelinia, r. Drochia. Unul din cele mai mari sate ale Basarabiei, atestat documentar în anul 1758, localitatea Pelinia, fiind scăldată de apele Răutului, impresionează prin peisajul pitoresc, prin decorativitatea rustică a locuințelor, prin frumusețea vivace a culturilor agricole crescute cu pasiune și dăruire de către harnicii și neobosiții băștinași, prin măiestria numeroșilor lăutari renumiți în zona de nord a țării.

Născut într-o dinastie de lăutari, viitorul instrumentist Ion Dascăl își va cultiva pasiunea pentru arta muzicală tradițională în sânul familiei, avându-l ca îndrumător pe propriul părinte, notoriu lăutar și dirijor al tarafului model de la Casa de cultură din Pelinia, laureat al concursurilor raionale şi republicane. Colectivul artistic format în mare parte din rudele familiei Dascăl: un unchi din partea mamei era toboșar, altul din partea tatălui cânta la acordeon, fratele tatălui Petre Dascăl – la contrabas, nepotul Dumitru Țurcanu – la saxofon și vioară, cumnatul Efim Diaconu – la vioară și clarinet, un alt nepot, Gheorghe Rogac – la țambal, și alte rude care cântau la diferite instrumente, și Toader Dascăl (tatăl lui Ion Dascăl) – la trompetă, vioară, acordeon și la toate instrumentele pentru fanfara. Tatăl protagonistutului, pe lângă munca de țăran în colhoz, ducea și o activitate de director al căminului cultural și dirijor de fanfară, iar mama lucra la cultivarea tutunului. Irina Dascăl avea un auz muzical fin și cânta doar cu vocea, mai mult în mediul familiei. Deseori era surprinsă de către fiul ei Ion acordând vioara soțului înainte de vreo petrecere. De la vârsta de 5 ani, Ionică, sub tutela tatălui, deprinde să cânte la acordeon, ajungând treptat printre lăutarii tarafului, participând cu aceștia la nunți, cumătrii etc. Printre primele piese auzite și interpretate au fost: „Radu Mamei”, „Tinerel m-am însurat”, numeroase romanțe etc. În anul 1959 Ion este elev în clasa I în Școala medie din localitate. Cu o deosebită satisfacție își amintește de faptul că prin clasa a III-a, deși era eminent și avea afișată fotografia pe panoul de onoare a școlii, a ajuns a fi și „vedeta” gazetei de perete „Chipăruș”, desenat cum bate toba la o petrecere. A avut o copilărie frumoasă, chiar dacă a fost întretăiată și de momente dificile. De la tatăl său, care era și profesor de muzică, ia primele lecții de morfologie a muzicii etnice, învățând totodată să stăpânească și vioara. Din mărturisirile maestrului aflăm că până la vârsta de 15 ani, cea mai mare școală de muzică (numită de el „conservator”), care i-a cizelat talentul, au fost nopțile fără odihnă alături de lăutarii satului.

După finalizarea clasei a VIII-a, în anul 1967, decide de unul singur să-și încerce norocul la Colegiul de Muzică „Ștefan Neaga”. Inițial susține examenele de admitere la catedra „Instrumente populare”. Impresionat de prestanța tânărului de la Pelinia, muzicologul Loghin Țurcanu, cadru didactic al colegiului, îi propune să mai susțină un examen la catedra „Teorie și compoziție”. Obținând cu succes o notă maximă, ajunge învățăcel al renumiților muzicologi Loghin Țurcanu și Nisan Șehtman (pseudonimul Isai Ilie). În anul II de studii, 1968, se angajează la Școala-internat nr. 1 din Chișinău în funcția de dirijor și conducător al orchestrei de muzică populară. Peste un an, diriguiește Orchestra de Muzică Populară „Mărțișor”, afiliată Casei Tineretului din Chișinău. În 1970 este invitat să activeze în calitate de solist-instrumentist în Orchestra de Muzică Populară „Fluieraș” a Filarmonicii de Stat din Moldova, condusă din 1958 de virtuosul violonist, dirijor, compozitor, actor de cinema, Artist al Poporului al URSS, Serghei Lunchevici, pe care într-un final o abandonează pentru o perioadă scurtă în favoarea continuării studiilor la colegiu. În 1972, după venirea pe lume a primului fiu, Marcel, este nevoit să plece la Bălți, unde timp de 8 ani activează în calitate de dirijor în Orchestra de Muzică Populară „Barbu Lăutarul” și profesor la Colegiul de muzică din oraș. Printre discipolii lui Ion Dascăl se află: Valeriu Hanganu – vestit trompetist, solist în Orchestra de Muzică Populară „Barbu Lăutarul” din Bălți și în Orchestra de Muzică Populară „Lăutarii” din Chișinău; Gheorghe Severin – solist-instrumentist în Orchestra de Muzică Populară „Lăutarii” din Chișinău, Artist Emerit; Ion Surguci – țambalagiu în orchestra Ministerului de Interne; Nicolae Dogotaru – dirijor al Orchestrei Operei Naționale.

În această perioadă Orchestra de Muzică Populară „Barbu Lăutarul”, condusă de dirijorul Ion Dascăl, dobândește un statut deosebit interpretând melodii culese cu predilecție din nordul Moldovei și Bucovina, iar participând la diferite concursuri internaționale și naționale obține mai multe performanțe. În anul 1975 este Laureat al Festivalului Folcloric Internațional al Țărilor Dunărene; în 1977 – al Festivalului „Holda de aur” din România; iar cea mai mare apreciere au obținut-o in 1978 la Primul Festival Unional de Creație Populară, învrednicindu-se de Medalia de Aur. În această perioadă i s-a conferit și titlul de Lucrător Eminent al Culturii URSS. În Orchestra de Muzică Populară „Barbu Lăutarul” dirijorul Ion Dascăl a muncit asiduu alături de dinastia de muzicieni-istrumentiști Ștefăneț și interpreta Tamara Chițaniuc.

În anii 1975-1980 își continuă studiile la Institutul de Arte „Gavriil Musicescu”.

Muzicianul Ion Dascăl în calitatea sa de compozitor și aranjor a scris peste 2000 de compoziții inedite, prelucrări și aranjamente muzicale pentru majoritatea interpreților vocaliști și instrumentiști din Republica Moldova și România, activitate pe care o continuă și astăzi. Primele aranjamente le-a făcut fiind student în anul I la Colegiul de Muzică „Ștefan Neaga” (azi, Centrul de Excelență în Educație Artistică „Ștefan Neaga”). Aceste încercări erau expediate tatălui pentru a fi interpretate în cadrul tarafului. Începând cu anul II va scrie și pentru orchestra de instrumente populare a colegiului.

În 1980, la 28 de ani, este invitat de maestrul Dumitru Blajinu de a candida în cadrul concursului dirijorilor la Radioteleviziunea Națională. În urma preselecției este angajat ca dirijor secund la Orchestra de Muzică Populară „Folclor” activând aici până în 1987, perioadă în care și-a confirmat statutul de compozitor, aranjor și dirijor al unei orchestre profesioniste, contribuind, alături de conducătorul artistic și prim-dirijorul orchestrei Dumitru Blajinu, la consolidarea colectivului artistic prin cizelarea la rang de profesionalism a repertoriului și a interpretării instrumentale, având ca fundament patrimoniul cultural intangibil al românilor din Republica Moldova.

Aici va colabora prodigios și necondiționat cu nume notorii ale muzicii populare instrumentale și vocale, pentru o parte din ei semnând și aranjamente: Ignat Bratu, Ion Carai, Sergiu Pavlov, Sergiu Crețu, Simion Profis, Leonid Moșanu, Vasile Iovu, Constantin Baranovschi, Anatol Golomoz, Nicolae Glib, Teodor Negară, Ion Bas, Angela Păduraru, Alexandru Lozanciuc, Valentina Cojocaru, Veronica Mihai, Nina Ermurache etc. Momentul de resuscitare a muzicii populare autohtone este atribuit de către majoritatea istoricilor, teoreticienilor și criticilor artei muzicale anume acestei etape, când la pupitrul dirijoral al Orchestrei de Muzică Populară „Folclor” se aflau aceste două personalități notorii ale patrimoniului cultural național. Pentru protagonistul interviului din cadrul colecției „Arhiva de voci”, activitatea din cadrul „Folclorului” i-a deschis o pagină nouă, necunoscută încă, legată de munca în studio, care i-a dezvoltat cunoștințe în domeniul înregistrării sunetului, descoperindu-i oportunitatea de a percepe profund calitatea muzicii înscrise pe bandă. În studio a lucrat cu renumiți maeștri sunetiști ca: Petrică Sârbu, Victor Bocicovar, Boris Caranicolov, mai târziu cu Veaceslav Butucel, Veaceslav Castraveț şi Andrei Lifenco. Cu ultimul colaborează până în prezent.

Paralel cu activitatea dirijorală profesează și în calitate de lector la catedra „Instrumente populare” a Institutului de Arte din Chișinău (1981-1986).

În 1987 maestrul este transferat de la Radioteleviziune la Filarmonica Națională, prin concursul și la solicitarea directorului Filarmonicii Mihail Murzac. Susținut fiind și de Victor Copacinschi, care era la acea vreme dirijor al Orchestrei „Rapsodia”, Ion Dascăl inițiază reanimarea fostului colectiv al Tarafului de Muzică Populară „Mugurel”, care a fost înființat în 1966 pe lângă Filarmonica de Stat din Chișinău, fiind condus inițial de către dirijorul Valeriu Negruzzi (1966-1969), apoi de instrumentistul Alexandru Vacarciuc (1969), și care s-a destrămat în 1976, în locul lui constituindu-se „Rapsodia”. Sub auspiciul profesionalismului maestrului Ion Dascăl, orchestra reînființată devine un adevărat laborator de creație pentru instruirea și afirmarea tinerelor talente promițătoare ale artei muzicale naționale. În același timp, au fost readuși foștii membri ai Tarafului de Muzică Populară „Mugurel”: Vasile Marin, Anastasia Istrati, Ion Bas. Treptat contingentul soliștilor a fost completat cu nume noi: Mihai Ciobanu, Ileana Țurcanu, Antonina Darienco, puțin mai târziu – Tamara Chițaniuc, Ioana Căpraru, Dumitru Gheorghiu, Nicolae Glib, Nicolae Sulac, Zinaida Julea, Ana Barbu, Olga Ciolacu, Timofei Rusu, Nicolae Robu, Valentin Golomoz, Victor Bahov, Marcel Dascăl, Ion Croitoru, Veaceslav Tănase, Petrea Dascăl etc.

Pe parcursul mai multor ani Orchestra de Muzică Populară „Mugurel” a colaborat cu Centrul Național de Creație Populară (azi, Centrul Național de Conservare și Promovare a Patrimoniului Cultural Imaterial), fiind colectivul care a acompaniat promotorii Festivalului-concurs al interpreților de cântec folcloric „Maria Drăgan”, desfășurat la Bălăurești; și interpreții Festivalului-concurs al formațiilor de fluieraşi „Nistrule cu apă lină”, organizat la Corjova. În același context, putem menționa și aportul orchestrei la susținerea soliștilor participanți la secțiile „Interpretare” și „Compoziție” în cadrul a 8 ediții ale Festivalului-concurs al interpreților de romanțe „Crizantema de argint”. Meritul artistului Ion Dascăl constă în faptul că prin repertoriul promovat de Orchestra de Muzică Populară „Mugurel” a fost readus în prim plan folclorul muzical al românilor din Basarabia. Cântecul autentic fiind „îmbrăcat în haina lui adecvată” a ajutat la reducerea lacunelor existente la acea oră în arta muzicală națională. Inspirate din tezaurul cultural imaterial, aranjamentele, prelucrările și compozițiile maestrului Ion Dascăl au devenit creații de succes, interpretate

Orchestra de Muzică Populară „Mugurel”, conducător artistic și prim-dirijor Ion Dascăl

continuare la p. 4

Ion DASCĂL – „Muzica este destinul meu”

(începutul la p. 3)

de iubitorii de folclor ca fiind produse ale artei tradiționale a poporului. Printre cele mai renumite și inedite lucrări, semnate de Ion Dascăl, se evidențiază piesa „Ceasul”, scrisă în 1985, și care este o melodie de concert, având la bază materialul folcloric. Această compoziție este înregistrată în fondurile Radioteleviziunii Naționale de violonistul **Valeriu Hâncu**, premiant al numeroaselor festivaluri unionale şi internaţionale. „Suita de melodii pentru nai”, interpretată de **Vasile Iovu**, „Piesa de concert pentru trompetă”, interpretată de **Valeriu Hanganu**, de asemenea s-au evidențiat în creația lui **Ion Dascăl**. Enumerăm și alte melodii cunoscute, devenite șlagăre: „Lume, lume, gura ta”, „Bădișorul meu”, în interpretarea **Tamarei Chițaniuc**; „Cântecul şi dragostea”, „M-a trimis puicuța ieri” – **Nicolae Sulac**; „Drag mi-i satul și câmpia” – **Teodor Negară**; „Eu la nuntă am venit”, „Are mama doi feciori” – **Valentina Cojocaru**; „Hai cu brâul” – duetul **Valentina Cojocaru** și **Nicolae Glib**; „Am o țară şi un neam”, „Zâna, mamei Zână”, „Nunta de boieri”, „Păhăruț cu floricele” – **Zinaida Julea**; „Jucați hangu-n patru părți” – **Veronica Mihai**; „Hai, hai cu căruța...”, „Am plecat copil din sat”, „Am avut o surioară” – **Mihai Ciobanu**; „Tare-i bine pădurar”, „Mult îmi place să petrec”, „Merg prin sat, lumea mă-ntreabă...”, „Două mame pentr-o fată” – **Nicolae Glib**; „Jocul ista-mi place bine” – **Olga Ciolacu**; „Trăiască bărbatul meu...”, „De-ar fi omul ca şi floarea”, „Părinte drag” – **Ana Barbu**; „Cântec de nuntă”, „Cine-i om de omenie” – **Vadim Gheorghelaș**. „Jucați sârba, băieți, bine”, „Polcuța” – **Ioana Căpraru**; „Îți cânt, mamă, dorul meu”, „Hai, noroc...” – **Alexandru Lozanciuc**; „Seară bună”, „Ghilabaua” – **Maria Sarabaș**; „Măi Ioane, Ionele”, „Chiriac” – **Margareta Clipa**, **Constantin Rotaru** etc. În ultimii ani, Ion Dascăl lucrează cu tinerii interpreți de muzică populară pentru care semnează piesele: „Are pasărea doi pui”, „Azi e zi de sărbătoare” – **Mihai Grosu**; „Vai sărmana Basarabia”, „Cine nu-i de omenie” – **Angela Ciochina**; „La oglindă”, „Ia uitați-vă la mine” – **Rodica Buhnă**; „Dragă mamă, dragă tată”, „Sârba cu nemurele” – **Tatiana Martin**, „La fântâna lui Gheorghiță”, „Ascultă, lume, la mine” – **Igor Rusu** etc.

În urma unei colaborări fructuoase a maestrului Ion Dascăl cu scriitorul Iulian Filip, în 1988 apare culegerea pentru copii „Colacul marele – frate bun cu Soarele”, unde compozitorul notografiază 19 cântece pentru cei mici pe versurile autorului.

Cu ocazia împlinirii a 60 de ani, dirijorul Ion Dascăl reușește să editeze cu sprijinul Ministerului Culturii două volume, care cuprind creații semnate de dumnealui: „Are mama doi feciori” (Chișinău, 2012), „Un neam, o viață, un destin” (Chișinău, 2012). De menționat sunt și aparițiile în domeniul discografic. Palmaresul realizărilor dirijorului Ion Dascăl și ale Orchestrei de Muzică Populară „Mugurel” constituie peste 100 de albume cu piese interpretate în exclusivitate de orchestră și interpreți din Republica Moldova și România. De asemenea, de remarcat sunt și cele aproape 1000 de concerte susținute alături de Orchestra de Muzică Populară „Mugurel”, atât în localitățile Republicii Moldova, dar și peste hotarele ei.

Pentru merite incontestabile la valorificarea și promovarea patrimoniului muzical tradițional dirijorului Ion Dascăl i-au fost conferite următoarele distincții: 1991 – **Artist Emerit**, 1993 – **Om Emerit**, 1995 – **Medalia „Meritul Civic”**, 2002 – **Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”**, 2010 – **Artist al Poporului**.

La ora actuală muzicianul Ion Dascăl înscrie 50 de ani de activitate prodigioasă la prosperarea tezaurului folcloric național.

La aniversarea a 70 de ani de la naștere și 50 de ani de activitate, maestrul Ion Dascăl a susținut, împreună cu Orchestra de Muzică Populară „Mugurel”, Concertul „Viața mea – cântec și dor”, care s-a desfășurat la Palatul Național „Nicolae Sulac”, pe 2 martie, în cadrul Campaniei „Moldova pentru pace”. Muzica și dansul popular au exaltat inimile spectatorilor, artiștii exprimându-și solidaritatea cu populația din Ucraina și dorința de pace în întreaga lume. Spectacolul aniversar consacrat dirijorului și compozitorului Ion Dascăl, Artist al Poporului, a constituit un eveniment de bilanț unde au fost evidențiate talentul, măiestria și efortul compozitorului și dirijorului la valorificarea folclorului muzical, precum și contribuția maestrului la consolidarea patrimoniului cultural al țării noastre.

Activitatea fructuoasă a maestrului Ion Dascăl reprezintă o valoare de referință în palmaresul artistic al Republicii Moldova, cu prilejul aniversării a 70-a, îi dorim Maestrului zile senine, sănătate și multă inspirația pentru a-și continua proiectele și a-și realiza aspirațiile creative. Mulți ani fericiți alături de familie și cât mai multe evenimente la care să încântați spectatorii cu valoroasele dumneavoastră creații!

Orchestra de Muzică Populară „Mugurel”, conducător artistic şi prim-dirijor Ion Dascăl

Mariana COCIERU

ОТКЛЮЧИТЕСЬ, ЧТОБЫ ВКЛЮЧИТЬСЯ!

Несколько лет назад в одной из американских газет появилась эта статья, содержание которой так же актуально, как и в недалёком прошлом. Убедитесь в этом сами и прислушайтесь к советам мудрых людей.

Сан-Франциско. Журнал «Еженедельные еврейские новости Северной Калифорнии»: – У вас 73 новых e-mail. Кто-то только что расписался у вас на стене. Вашей фотографии поставили отметку. Ты включаешь сотовый телефон: «4 пропущенных звонка» ... «2 новых голосовых сообщения» ... и длинная череда непрочитанных текстовых сообщений. Гудок. Звонок. Чириканье. Чириканье. Мгновенное сообщение. Чириканье. Чириканье.

Лавина всевозможных соединений – неотъемлемый элемент современного мира. Наши глаза и уши постоянно напряжены смартфонами, айфонами и ноутбуками, и поэтому практически невозможно почувствовать себя отключенным от внешнего мира. Этот непрерывный обмен информацией создает впечатление, что 24 часа в сутки 7 дней в неделю мы готовы отвечать на текстовые сообщения, принимать звонки и писать электронные письма.

Одна еврейская инициатива направлена на изменение подобного поведения – во всяком случае, на один день в неделю.

Эта инициатива получила название Шаббатний манифест и адресована как евреям, так и неевреям. Манифест призывает подключиться к замедленной жизни – использовав еженедельный день отдыха, чтобы отключить телефоны, компьютеры и даже телевизоры, которые буквально топят нас в цифрах и фактах.

И получится технический таймаут.

«Совершенно очевидно, что возникает социальная проблема, когда мы взаимодействуем больше с цифровыми интерфейсами, нежели со своими собратьями–людьми, – сказал бывший житель Сан-Франциско Дэн Роллман, создатель Шаббатнего манифеста. – Теперь стало значительно труднее вступать в серьезные, глубокие разговоры, чем несколько лет назад. Чем глубже мы погружаемся в цифровой мир, тем наша способность сосредотачиваться постепенно испаряется».

Роллман, который живет в Нью-Йорке, предложил идею Шаббатнего манифеста еще в 2008 году на слете некоммерческой организации *Reboot* (Перезагрузка), которая собирает креативных евреев дважды в год. Эти слеты предоставляют «перезагрузчикам» время и место для мозговых штурмов – по перестройке еврейских ритуалов и идей, по планированию крупномасштабных мероприятий или программ для своих общин.

Мозговой штурм на тему предложенного манифеста привел к формулировке 10 простых положений, которые и являются основными принципами этого документа:

**Избегать технических средств*
**Вступать в контакт с любимыми людьми*
**Заботиться о собственном здоровье*
**Выбираться на свежий воздух*
**Избегать торговых то-чек*
**Зажигать свечи*
**Пить вино*
**Есть хлеб*
**Искать тишину*
**Дарить внимание*

«Хотя манифест и включает определенные еврейские традиции, мы сознательно старались сделать этот проект светским, – сказал Роллман. – Мы убеждены, что всем будет полезно устраивать себе передышки от безжалостной технологии».

«Reboot» организация, которая базируется в Нью-Йорке, но имеет также сотрудников на Западном побережье формально опубликовала Шаббатний манифест в Национальный день отключения от сети, начавшийся с заходом солнца 19 марта (в пятницу) и завершившийся с заходом солнца 20 марта. Это вдохновило народ на следование первому принципу манифеста: избегать технических средств.

«Было очень чудно, как будто лишился конечности, – потянуться к BlackBerry и не обнаружить его на месте», – говорит Джош Беккер, «перезагрузчик», который впервые выдвинул свою кандидатуру на выборах, пока в надежде получить мандат Ассамблеи штата Калифорнии.

Беккер из Менло-парка отключил средства связи даже при том, что в тот день делегаты демократической партии решали, кроме всего прочего, поддержать его или другого кандидата на прайме-риз 8 июня.

У Беккера есть BlackBerry (уже седьмой по счету) и iPhone. У него 110.000 сообщений в папке входящих электронных писем. И несмотря на то, что в Шаббат он регулярно проверяет свой почтовый ящик в gmail, он также бывает на еженедельных Шаббатонах Конгрегации Бейт-Ам в холмах Los Altos. И все же ему часто хочется подняться на следующий уровень соблюдения Шаббата.

«Многие годы я думал о полном соблюдении Шаббата, но так никогда этого и не сделал, – говорит Беккер. – Так что Национальный день отключения от сети поразил мое воображение и послужил вдохновляющим призывом».

Он зажег свечи, выпил вина, вышел на свежий воздух с семьей и насладился приятным, ничем не прерываемым временем с женой и двумя детьми.

10 принципов, составляющих Шаббатний манифест, обсуждались, разминались и препарировались в Интернете. К примеру, не вступают ли в противоречие два пункта – отключение от технических средств и вступление в контакт с любимыми людьми? Как могут люди найти тишину, если они живут в самом центре большого города? Что такого особого в питье вина и поедании хлеба – если мы можем делать это каждый день?

«Reboot» надеется, что и другие люди испытывают те же чувства. Чтобы не утратить эффект, произведенный Национальным днем отключения от сети, «Reboot» призывает постоянно отключаться.

В своем призыве «Reboot» рекомендует людям отключаться раз в неделю, или всего лишь раз в месяц – что им кажется более разумным, и испытать 24–часовой период без давления технологии. И время для этого можно выбрать по собственному усмотрению: от захода до захода солнца или даже в воскресенье.

Несколько знаменитых «перезагрузчиков» откликнулись на призыв отключиться: юморист Джоэль Стайн написал об этом своем опыте в журнале «Тайм», а актер Джош Рэднор из фильма «Как я встретил твою мать» вскоре напи-шет о своем опыте в газете «Huffington Post».

Шаббатний манифест – лишь одна из инициатив «без технологий», которые завоевывают популярность в эти дни.

Владелец Actual Café в Окленде каждые выходные отключают Wi–fi. Это попытка восстановить атмосферу общения, существовавшую в кафе до беспроводных связей и ноутбуков.

В 2007 году компания Intel в Санта-Кларе объявил «Пятницы без электронных писем». Эта политика не запрещает e-mail по пятницам полностью, но призывает сослуживцев встречаться в этот день недели лично.

Возник некий новый угол зрения на проблему снижения темпа жизни в связи с недавней публикацией «Мир Шаббата: Взгляд на иной порядок времени». Ее автор Джудит Шулевич не только делает исторический экскурс христианского и еврейского Шаббата, но также рассказывает о своих собственных отношениях с Шаббатом.

«В этом обществе, пронизанном технологией, утрачена идея Шаббата или даже просто дня отдыха, – сказала Таня Шевиц, бывший корреспондент «San Francisco Chronicle», а теперь координатор программы «Reboot» в Сан-Франциско.

В то же время технология играет ключевую роль в распространении Шаббатнего манифеста и призыва отключаться от сети – поскольку большинство людей узнают об этих инициативах через интернет.

«Мы осознаем иронию ситуации, – говорит Шевиц, – то, что мы используем технику, чтобы эту же самую технику отключить, поскольку нет более надежного средства, чтобы обратиться к народу».

Стейси ПАЛЕВСКИЙ